

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 14C/317/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113233040  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113233040.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: Š. Y., I.. X.XX.XXXX, bytom I. E. XXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42247268, právne zastúpeného: JUDr. Ladislav Mikluš, advokát so sídlom v Budapeštianská 8, Košice, o zaplatenie 1.548,01 EUR s prísl. takto

### rozhodol:

žalobu **z a m i e t a**,

náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným **n e p r i z n á v a**,

žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 158,82 EUR na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou súdu doručenu dňa 13.11.2013 domáhal zaplatenia sumy 1.548,01 EUR spolu s 8,5%-tným ročným úrokom z omeškania od 22.9.2012 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 27.2.2009, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 EUR, ktorý mal uhradiť v 30 mesačných splátkach vo výške 101,41 EUR. Žalobca dňa 30.12.2010 poskytol žalovanému revolving vo výške 1.825,38 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach po 101,41 EUR a ďalší revolving v tej istej výške a za tých istých podmienok dňa 27.6.2012. Žalovaný zaplatil žalobcovi celkovo sumu 5.145,05 EUR a keďže bol v omeškaní so splátkami úveru, žalobca úver zosplatnil na základe oznámenie o zosplatnení zo dňa 29.8.2013.

Žalovaný listom zo dňa 29.9.2014 oznámil, že súhlasí s vyjadrením vedľajšieho účastníka, teda aby súd žalobu zamietol. Zároveň ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Vedľajší účastník v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 30.1.2014 poukázal na neprimerane vysoké úroky vo výške 68,8% ročne, pričom podľa štatistik Národnej banky Slovenska priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch splatných od 1 - 5 rokov je 14,57% ročne, preto úrok dohodnutý v úverovej zmluve prevyšuje o viac ako 472% úroky spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami. Takéto neprimerané dojednanie považoval za rozporné s dobrými mravmi s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu je zmluva o úvere neplatným právnym úkonom. V rámci svojho podania zo dňa 27.9.2014 poukázal aj na to, že hodnoty RPMN uvedené v návrhu zmluvy a v jeho

akceptácii sú odlišné, preto je v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prejav vôle žalobcu zo dňa 27.2.2009 odmietnutím návrhu žalovaného a novým návrhom na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý ale nebol akceptovaný, preto dohoda o výške RPMN úveru platne nevznikla.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, pričom boli oboznámené: žaloba, oznámenie o zosplatnení zo dňa 29.8.2013, zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27.2.2009, doklad o doručení oznámenia o zosplatnení úveru, karta klienta (žalovaného), vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 30.1.2014 a 27.9.2014, vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.9.2014, ako aj ostatný obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

Dňa 27.2.2009 účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že príslušný formulár zmluvy podpísal najprv žalovaný ako dlžník dňa 23.2.2009 s vyplnením údajov v bode 5 zmluvy, v ktorom je uvedené, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.659,70 EUR s mesačnou splátkou 101,41 EUR s počtom splátok 30 mesiacov. V zmluve je ďalej uvedené predpokladané RPMN za úver vo výške 68,81%, ročná úroková sadzba v tej istej hodnote, priemerné RPMN vo výške 34,49 % a uvádza sa tu aj revolving vo výške 821,42 EUR, ročná úroková sadzba 67,53% a predpokladané RPMN 58,69%. Bod 6 zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere s tými istými údajmi ako v bode 5, ale s výnimkou RPMN, ktorá pri úvere je vo výške 65,05% a pri revolvingu vo výške 35,35%. Žalobca ako veriteľ túto zmluvu podpísal 27.2.2009.

Listom zo dňa 27.2.2009 žalobca oznámil žalovanému schválenie úveru, v ktorom rozpísal údaje o danom úvere, vrátane revolvingu, avšak ohľadom revolvingu uviedol iné údaje, pretože schválená výška revolvingu je 911,63 EUR a ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 EUR.

Z karty klienta (žalovaného) vyplýva, že žalobca mu poskytol celkovo (vrátane revolvingov) sumu 2.956,67 EUR a žalovaný zaplatil žalobcovi doposiaľ celkovo sumu 5.145,05 EUR, čo zhodne vyplýva aj z textu žaloby.

Žalobca listom zo dňa 29.8.2013 oznámil žalovanému zosplatnenie úveru v dôsledku omeškania s úhradou splátok uplynutím 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, pričom žalovanému bol tento list doručený 4.9.2013.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 1.8.2008 do 31.11.2009).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov,

spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov.

Konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona nie je iba stanovenie počtu mesačných splátok, o čom svedčí aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i), ktoré uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto naplnenie dikcie písm. g) citovaného ustanovenia spočíva v tom, že konečná splatnosť úveru musí byť určená uvedením konkrétneho dátumu. V zmluve chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. i) citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedená informácia je totiž dôležitá pre spotrebiteľa o tom, či príslušný úver je pre neho výhodný alebo nie (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave 9Co 401/12 zo dňa 6.8.2013).

Uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujú následok vyplývajúci z § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 2.956,57 EUR, a keďže mu uhradil viac (5.145,05 EUR), súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak nebol právny úkon urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

V zmluve však chýba aj dohoda o RPMN, v tejto súvislosti možno poukázať na § 40 ods. 1, § 44 ods. 1 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Súd zároveň poukazuje na argumentáciu vedľajšieho účastníka ohľadom absencie dohody o RPMN, ktorú považuje za správnu. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného (pri úvere 68,81% a pri revolvingu 58,69%) a iná v akceptácii žalobcu (pri úvere 65,05% a pri revolvingu 55,35%), pričom nie je podstatné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalobcu v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalovaný musel písomne akceptovať, k čomu ale nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Súd taktiež považoval za neplatnú úverovú zmluvu v časti dohody o úrokoch s poukazom na § 41 a § 39 OZ v návaznosti na § 3 ods. 1 OZ. Dohodnutý úrok totiž predstavoval pri úvere 68,81% ročne a pri revolvingu 67,53% ročne. Súd z internetovej stránky NBS zistil, že pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami vo februári 2009 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 14,57% p.a. Nepochybne teda ide o úrok rozporný s dobrými mravmi, ktorý je potrebné považovať za neplatný.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer 4 až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Preto aj v danom prípade súd dospel k záveru o neplatnosti dohody o úrokoch s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v návaznosti na § 3 ods. 1.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia, pričom úspešný žalovaný si s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania neuplatnil, preto súd vo vzťahu medzi týmito účastníkmi náhradu trov konania nepriznal.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, ktorý vystupoval na strane úspešného žalovaného súd rozhodol taktiež podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe), každý úkon po 71,37 EUR + režijný paušál 2 x 8,04 EUR, t.j. spolu 158,82 EUR.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.